

Η ΔΙΠΛΗ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Η Ορθοδοξία από την ίδια τη φύση της είναι θεραπευτική. Βασική δομή της θεραπευτικής αυτής είναι η κίνηση προς τον άλλο και η πρόσληψη του άλλου. Ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος συμπυκνώνει την ιεραποστολή ως θεραπευτική κίνηση, σε μία μόνο πρόταση: «Το απρόσληπτον και αθεράπευτον». Αυτή είναι η πρώτη κίνηση της οποιασδήποτε τοπικής εκκλησίας για μεταμόρφωση και αναστήλωση της φθαρμένης ανθρώπινης εικόνας και του χαμένου κάλλους της κοινωνίας.

Υπάρχει όμως και μια δεύτερη θεραπευτική δυνατότητα μέσα στην πορεία της ιεραποστολικής κινήσεως: Η τοπική εκκλησία που ασκεί ιεραποστολή όχι μόνο θεραπεύει, αλλά και θεραπεύεται. Η έξοδος, το άνοιγμα, η κίνηση και η πρόσληψη σπάζουν κλειστά συστήματα εκκλησιαστικής αυτάρκειας, μεγιστοποίησης των εσωτερικών προβλημάτων και, ταυτόχρονα, ταπεινώνουν το εγωιστικό φρόνημα του επιτυχημένου εκκλησιαστικού μάνατζερ που κατάφερε να κυριαρχήσει με τις επιχειρησιακές δεξιότητες του πάνω στα τοπικά προβλήματα. Στον ανοικτό ορίζοντα της κινήσεως προς ξένες και ιδιότυπες κοινωνικές ομάδες, αντιλαμβανόμεθα πιο εύκολα την προσωπική μας αδυναμία και την εξάρτησή μας από την παρουσία της μυστικής δεξιάς του Κυρίου.

Εκεί στο χώρο της εν Ορθοδοξία ιεραποστολής, εκεί που θεραπεύεις και θεραπεύεσαι, εξαλείφονται και τα ιδιότυπα στοιχεία διαφημίσεως του επιτελούμενου έργου. Στο χώρο των διεθνών ανοιγμάτων το μόνο έργο που μπορεί να θεραπεύει είναι η μυστική και ταπεινή προσέγγιση του προσώπου των λαών σε μια προσωπική συνάντηση με τον κάθε άνθρωπο. Στο τέλος, το μόνο που μένει είναι η κλήση, η πρόσληψη, η θεραπεία όλων, η κατανόηση της αγάπης του Θεού και το μυστήριο του επιτελούμενου έργου στο χώρο της καρδιάς των συναντηθέντων προσώπων.

+ π. Κ.Σ.